

LIETUVOS
POLITINIŲ
KALINIŲ IR
TREMINIŲ SĄJUNGOS
SAVAITRAŠTIS

TREMINIUS

2003 m. rugsėjo 18 d.

Nr. 38 (567)

Eina nuo 1988 m. spalio 28 d.

2003 m. rugsėjo 14-oji aukso raidėmis įrašyta į mūsų šalies istoriją, ir jau niekada ši data nebus ištrinta nei iš atminties, nei iš svarbiausių įvykių kaleidoskopo.

Lietuva neprarado prieškaryje pasiektų tradicijų ir tai patvirtino Europos krepšinio čempionate. Dabar jau galima tiesmukai pasakyti: lietuviai Europą moko žaisti krepšinį. Negalime nepaminėti Europos čempionų pavardžių. Tai - Giedrius Gustas, Mindaugas Žukauskas, Arvydas Macijauskas, Saulius Štombergas, Ramūnas Šiškauskas, Darius Songaila, Donatas Slanina, Eurelijus Žukauskas, Kšyštofas Lavrinovičius, Šarūnas Jasikevičius, Dainius Šalenga, Virgijus Praškevičius. Kažin ar šiandien džiaugtumėmės parvežtais aukso medaliais, jei ne vyriausiojo trenerio Antano Sireikos bei jo asistentų Gintaro Krapiko, Valdemaro Chomičiaus ir Dono Nelsono išmintingi patarimai, kruopščiai parengtos treniruotės ir taktika viso Europos čempionato metu. Argi nemalonu matyti ant aukščiausios pakylės stovinčius Lietuvos krepšininkus, ar neglosto mūsų savimeilės, kai naudingiau-

Pergalė po 64 metų

siu čempionato krepšininku pripažintas Š.Jasikevičius, o į simbolinį geriausių žaidėjų penketuką pateko vėlgi Š.Jasikevičius ir S.Štombergas!

Europos krepšinio auksas sugrįžo į Lietuvą. Tuo viskas pasakyta.

"Tremtinio" inf.
Zenono Šiaučiuo nuotr.
rugsėjo 15 d. Kaune, santakoje, Lietuva pasitinka savo didvyrius. Prie mikrofono Prezidentas Valdas Adamkus

Protestas

Dėl kino filmo "Niekas nenorėjo mirti"

LR Prezidentas Rolandas Paksas, vykdamas oficialaus vizito į Gruziją ir Armėniją, nusivežė Lietuvos partizanų kovą diskredituojantį V.Žalakevičiaus kino filmą "Niekas nenorėjo mirti".

Nežinome, ar Prezidentas pats taip nutarė, ar jam ši filmą nuvežti patarė prezidentūros ar Kultūros ministerijos "aplinka". Tačiau Tautinio pasididžiavimo programą kuriančio ir didelę pagarbą partizanams oficialiuose minėjimuose reiškiančio Prezidento toks pasirinkimas yra tikras akibrokštas. O gal Prezidentas praktikuoja dvigubus standartus?

Buvusių politinių kalinių ir tremtinių bei partizanų pareiga priminti ponui Prezidentui, kad minimas kino filmas yra sukurtas LKP CK nu-

rodymu tuoj po to, kai okupantai smurtu, teroru ir nežmoniškais represijomis nuslopino ginkluotąjį pasipriešinimą Lietuvoje. Tada LKP CK davė nurodymus LSSR mokslų akademijai ir kūrybinėms organizacijoms rinkti ir publikuoti partizanų kovą šmeižiančią medžiagą, literatūros kūriniuose ir kino filmuose ginkluotąją pasipriešinimo kovą vaizduoti kaip klasių kovą ar pilietinį karą.

Kino filmo kūrėjai CK užduotį įvykdė nepriekaištingai. Jame žiūrovas nemato nei okupacinės kariuomenės, nei NKVD ar MGB baudžiamųjų būrių, nei trėmimų ar nekaltų žmonių žiaurių kančinimų. Partizanų būrį "neutralizuoja" to paties kaimo vyrai per "klasių kovą".

Šis Prezidento akibrokštas laisvės kovotojams primena kitą panašų įvykį, kai į Frankfurtą knygų mugę naujausios lietuvių literatūros tarptautiniam reprezentavimui buvo pasirinkta partizanų ir jų vadus šmeižianti M.Ivaškevičiaus knyga "Žali".

Peršasi išvada, kad naujajame tūkstantmetyje, kaip ir okupacijos metais, šmeižto kampanijos prieš Lietuvos partizanų šventą kovą už laisvę ir nepriklausomybę yra specialiai organizuojamos. Akivaizdu, kad šio šmeižto įkvėpėjai sukinėjasi šalia Kultūros ministerijos.

LPKTS griežtai protestuoja prieš besikartojančias šmeižto kampanijas, iškraipiančias Lietuvos partizanų kovos tikslus ir uždavinius, protestuoja prieš laisvės kovų istorijos klastojimus.

**LPKTS pirmininkas
Povilas JAKUČIONIS**

Erškėčių takais

Seime neseniai vyko nesuskalbėjimo arba nenoro susikalbėti spektaklis dėl "Lietuvos dujų" privatizavimo kompanijai "Gazprom".

Premjeras atkakliai negirdėjo pakartotinių klausimų: kaip bus apsaugoti šilumos vartotojai, išėmus šią prekybą iš Kainų komisijos priežiūros, kai monopolistas pats nustatinės kokias nori kainas už dujomis gaminamą šilumą. Savo nuožiūra pasakys dujų kainą šilumos ūkio įmonėms, o tos neturės kitos išeities – nes jokio pasirinkimo! – tik pakelti kainas gyventojams. Tuo būdu už mums žadamas tariamai "pigias" Rusijos dujas "Gazprom" iš šilumos vartotojų ims brangiai ir pasiims maksimalų pelną, o kiek nubyrės kam pakeliui, vienas Dievas težino.

(keliamo į 2 psl.)

Aktualijos

■ Skubos tvarka rugsėjo 16 d. LR Seimas ratifikavo Lietuvos stojimo į Europos Sąjungą sutartį. Už sutarties ratifikavimą balsavo 84 Seimo nariai, prieš - 2, vienas susilaikė.

■ Seimas tik dviejų balsų persvara sutiko svarstyti nutarimo projektą dėl Lietuvos karių tolesnio dalyvavimo NATO vadovaujamoje tarptautinėje operacijoje Afganistane. Nutarimo projektui po pateikimo svarstyti pritarė 27 parlamentarai, 8 balsavo prieš, 17 susilaikė. Tuo tarpu JAV kariuomenės atstovai giria Lietuvos specialiųjų operacijų pajėgų (SOP) eskadroną, tarnaujantį tarptautinėje antiteroristinėje misijoje Afganistane.

■ Kauno miesto politikams nepavyksta apmokestinti grąžintuose namuose gyvenančių nuomininkų. Sprendimo projektas jau du kartus teiktas Kauno miesto tarybai, tačiau jis nebuvo svarstytas.

■ Sumažinus bazines vaistų kainas laimėjo tik valstybė. Nuo rugsėjo 13 d. įsigaliojo naujas kompensuojamųjų vaistų sąrašas ir kainynas. Ligoniai jau įsitikino, kad kai kurių vaistų kainos padidėjo nuo kelių centų iki kelių dešimčių litų.

■ Lietuvoje pirmą kartą surengta Europos jaunimo parlamento sesija. Atidarymo iškilmės įvyko rugsėjo 17 d. Lietuvos Generolo Jono Žemaičio karo akademijoje. Sesijoje dalyvauja 17 šalių atstovai.

■ Lietuvos krikščionių demokratų (LKD) partijos pirmininkas K. Bobelis piktnašiai konservatorių siekiu pritraukti LKD narius į kuriamą Tėvynės sąjungos Krikščioniškųjų demokratų frakciją.

■ Kaip skelbia Rusijos laikraštis "The Moscow Times", įvykusio Rusijos prezidento V. Putino ir Baltarusijos vadovo A. Lukašenkos susitikimo metu išsiaiškinti visi dujų kainų bei planuojamos monetarinės politikos klausimai.

■ Rusijos užsienio reikalų ministerija pasmerkė nacionalbolševikų partijos (NBP) aktyvistų, prisirakinusių traukinio Maskva-Kaliningradas vagone ir reikalavusių leisti Rusijos piliečiams be vizų vykti į Kaliningradą per Lietuvą, akciją.

Ingrida VĖGELYTĖ

Erškėčių takais

(atkelta iš 1 psl.)

Į visa tai Seimas tegirdėjo premjero neatsakymus, nes jis lyg nesuprasdamas kalbėjo apie kitą, iš tikrųjų Vyriausybės sutartimi nustatytą kainą, pagal kurią "Gazprom" dujos ateis tik iki Lietuvos. Tai gerai, bet ne viskas. Pagal šį planą jau nupirkta dujas Lietuvoje turi ir toliau pardavinėja tas pats "Gazprom", tik jis čia vadinsis "Lietuvos dujos", todėl premjeras be maž vaikiškai džiaugėsi: nacionalinė įmonė, kuri atseit neskriaus savo šalies žmonių. Jis aiškino, kad štai Latvijoje dujų ūkio privatizacija gerai išspręsta. O ten viską valdo susipirkęs kontrolinį dujų paketą būtent "Gazprom". Nacionalinė įmonė? Pas mus kol kas valdys dvi – "Gazprom" su Vokietijos "Ruhrgaz"; tai žinomos "labdaringos" organizacijos. Jos, matote, nesieks didesnio pelno ir nekels kainų, nors A. Brazausko Vyriausybė leido joms tai daryti pašalindama Kainų komisijos reguliavimą.

Tokia būsima "labdara" buvo siūloma patikėti Seimo nariams ir bus siūloma visiems Lietuvos piliečiams, kurie pasitikėdami rinko šią gerai ūkininkaujančią Vyriausybę. Dabar žiūrime, ką turime. Galų gale toje itin keistoje Vyriausybės valandoje ūkio ministras P. Čėsna neapsimetinėjo ir išspaudė atsakymą: jis asmeniškai mano, kad dujos nebrangs daugiau negu 15 proc. Štai ir visa garantija Lietuvos šilumininkams ir ypač piliečiams vartotojams; o jeigu pabrangs 25 ar 30 proc., tai buvęs ūkio ministras pasiteisins: aš taip maniau, o išėjo kaip visada.

Dar sukčiau buvo teikiamas ir balsuojamas įstatymas išpirkti "Alytaus tekstilės" akcijas. Aš pasakiau Seimo posėdyje, kad tokiu būdu Vyriausybė, kuri nuolat skundžiasi, kad neturi pinigų, perima privačios įmonės

skolas – apie 50-60 mln. Lt, ir čia laimi pirmiausia kitos privačios įmonės – "Snoro" banko interesai. Tačiau, kita vertus, įbauginti Alytaus darbininkai nori turėti vilties, kad ministras P. Čėsna toliau mokės atlyginimus, ir šis žmogiškumo veiksnys lemia, kad aš nebalsuosiu prieš.

Panašiai pasisakė Jurgis Razma, ir pirmininkavusio posėdžiui Artūro Skardžiaus propagandinis planas skelbti konservatorius "liaudies priešais" žlugo. Jis labai pyko ir pradėjo bjauriai elgtis, o Seimo narys R. Šukys tokį elgesį pavadino čamišku. Tada A. Skardžius pareiškė, kad atima žodį R. Šukiui visai dienai, nutraukė posėdį ir išeidamas daugeliui girdint tiesiog mėtėsi šūdais, tai yra šiuo žodžiu, už kurį aš atsiprašau skaitytojų. Deja, Seimo pirmininko Artūro Paulausko pavaduotojas socialliberalas Artūras Skardžius, taip viešai išvadines kolegą Seimo narį Raimondą Šukį, neatsiprašė nei jo, nei Seimo. Dar daugiau, Seimo Etikos ir procedūrų komisija, kurioje daugumą turi valdantieji, nepapeikė Artūro Skardžiaus nei už gatvės žodyną, nei už garsiai pareikštą grasinimą taip sutvarkyti Raimondą Šukį, kad šiam "nepadės nė reanimacija". Cituoju, ką pats girdėjau, bet varnai varnui akies nekirto, Skardžiaus nenubaudė.

Konservatoriams vis dėlto pavyko pasiekti, kad Seimas priimtų protokolinį nutarimą: Vyriausybė per du mėnesius turi pateikti konkretų "Alytaus tekstilės" įmonės gelbėjimo planą, kad ne tik "Snoro" banko interesai (biudžeto sąskaita, kaip LDDP laikais), bet ir Alytaus darbininkų interesai būtų iš tikrųjų ginami.

Taip erškėčių takais darome socialistinę pažangą.

Vytautas LANDSBERGIS

"LUK'oil" - ne!

LPKT bendrijos Šiaulių skyrius palaikė Tėvynės sąjungos akciją "Nidai – taip!, "LUK'oil" – ne!", vykusią rugšėjo 3-12 d., ir protestavo prieš planuojamą naftos telkinio "D-6" eksploataciją Baltijos jūroje.

LPKTB Šiaulių sk. pirmininkas Petras IVOŠKUS

P. Pocius nuotr.

Protesto dalyviai prie vienos "LUK'oil" degalinių

Žinios iš Seimo

Tėvynės sąjungos pilietiškumo akcija prieš "LUK'oil" ketinimus

Praėjusį penktadienį Tėvynės sąjunga baigė pirmąjį boikoto prieš Rusijos ketinimus išgauti naftą šalia Kuršių nerijos etapą. Minimas naftos telkinys "D-6" yra Baltijos jūros šelfe, vos už 22 kilometrų nuo Nidos.

Pirmasis etapas, kuriame dalyvavo ir Lietuvos politinių kalinių ir tremtinių sąjungos nariai, buvo bendrovės "LUK'oil Baltija" degalinių boikotas, kuris truko net dešimt dienų. Visą šį laiką prie "LUK'oil Baltija" degalinių stovėjo Tėvynės sąjungos nariai ir jų bendražygiai bei rėmėjai ir ragino pravažiuojančių automobilių vairuotojus nepirkti kuro "LUK'oil Baltija" degalinėse. Pike tuotojų plakatai skelbė: "LUK'oil" kurą perki – Nidai pražūtį neši". Akcija pasklido po visą Lietuvą ir įgavo visuotinumą atspalvį. Maža to, Tėvynės sąjungos iniciatyvą palaiko ne tik įvairūs politikai ir organizacijos, bet ir tarptautinė visuomenė. Šį "LUK'oil" degalinių boikotą užbaigė teatralizuotas šou, surengtas Vilniuje, Saltoniškių gatvėje, prie "LUK'oil Baltija" degalinės.

Teatralizuotoje pilietinėje protesto akcijoje "Nidos galas. Repeticija" dalyvavo maždaug 40 Lietuvos jaunųjų konservatorių, Tėvynės sąjungos, Lietuvos žaliųjų judėjimo atstovų, tarp jų parlamentarai – TS lyderis Andrius Kubilius, juoda skara apsigubusi jo pirmoji pavaduotoja Rasa Juknevičienė, Arvydas Vidžiūnas, partijos prezidiumo narys Jurgis Razma.

Vaidinimo metu "senis šaltis Lukoilas" įrodinėjo, kad Nidai niekas negresia, nors vėliau "senis šaltis Lukoilas" pasirašė "Nidos mirties ketinimų protokolą". Balta suknele ir rūtų vainiku pasirėdžiusi šokanti mergaitė simbolizavo Nidą. Negailėtingi "senio Lukoilas" nykštukai – jauni juodais kostiumais vilkintys vyrukai – privertė Nidą murkdytis purvino skysčio voniose, simbolizavusio nafta užterštą Baltiją. Ten pat buvo murkdomi ir žaisliniai gyvūneliai, kas iškalbingai bylojo apie tikrąją grėsmę į UNESCO Pasaulio paveldo sąrašą įtrauktai Kuršių nerijai.

"Jaunimas parodė Nidos galo repeticiją, kuri kitais metais gali tapti realybe. Protestuojam prieš juodąjį scenarijų. Vienintelis galimas pilietinis veiksmas yra "LUK'oil" degalinių boikotas", - susirinkusiems kalbėjo A. Kubilius. Tai būtų antrasis akcijos etapas, gražiai derantis su pirmuoju.

Tėvynės sąjungos lyderis teigiamai įvertino daugiau nei savaitę trukusią protesto akciją, kurios metu visuomenė buvo raginama nepirkti degalų bendrovės "LUK'oil Baltija" degalinėse.

"Tiksias buvo pažadinti visuomenę, sukelti pilietinį protestą, diskusijas", - sakė A. Kubilius. Jis pabrėžė,

jog protesto akcija ir toliau vyks - žmonėms bus dalinami lipdukai "Nidai - taip, "LUK'oil" - ne".

Teatralizuotu vaidinimu labai sudomėjo vairuotojai. Jie iš tolo lėtinai greitį, o supratę, apie ką kalbama, palaikė akcijos dalyvių garso signalais ir noriai ėmė lipdukus "Nidai - taip, "LUK'oil" - ne".

TS iniciatyvą palaikyti atvyko ir iš dvidešimties šalių Europos demokratinio jaunimo bendruomenės (DEMYC) atstovų grupė, viešinti Vilniuje.

"Kuršių nerija yra pasaulio paveldo dalis. Jeigu jai iškil grėsmė, jos negerbs, nesirūpins, žmonės turi išeiti ir pasakyti "stop!" Tai yra Baltijos jūra ir ji yra labai vertinga", - kalbėjo DEMYC vicepirmininkas Diogu de Belfordas Enrikas.

Rusų nacionalbolševikai su antrankiais – prieš nepriklausomos Lietuvos tvarką

Kai jaunieji konservatoriai taikiai vaizdavo "nekalną Nidą ir piktąjį senį Lukoilą", rusai driokstelėjo atsakomąją akciją – daug galingesne ir, kaip visada, išreiškiančia rusų nepasitenkinimą Lietuvos nepriklausomybe.

Sekmadienį per Kenos geležinkelio pasienio kontrolės punktą iš Baltarusijos atvykusiame traukinyje Maskva-Kaliningradas agresyviai nusiteikusi Rusijos piliečių grupė ro-dė nepagarbą Lietuvos valstybei ir joje galiojančiai tvarkai, įžeidinėjo traukinį tikrinčius pasieniečius, nepakluso jų reikalavimams, priešinosi, o kai kurie protestuotojai VSAT pareigūnų akivaizdoje demonstratyviai suplėšė tranzito dokumentus.

Traukinį ir juo vykstančių keleivių dokumentus tikrinę VSAT pareigūnai įlipę į paskutinį sąstato vagoną pamatė grupę asmenų, kurie grandinėmis ir antrankiais buvo prisirakinę prie vagono viduje esančių turėklų, langų rankenų. Dalis jų ant rankų ryšėjo raiščius su nacionalbolševikų partijos simbolika - baltu apskritimu su kūju ir pjautuvu raudoname fone. Kilus šiam incidentui ir Lietuvos pasieniečiams gražiuoju nepavykus įtikinti grupę nutraukti savo protestą, buvo nurodyta atkabinti vagoną nuo sąstato. Į įvykio vietą atvykę ugniagesiai gelbėtojai specialia įranga nukirpo antrankius, kuriais kai kurie protestuotojai buvo susirakinę.

Protestuotojams toliau nepaklūstant pasieniečių reikalavimams ir nesiliaujant įžeidimams valstybės ir pareigūnų atžvilgiu, Vilniaus rinktinės specialiosios paskirties būrio pareigūnai 17 asmenų jėga išlaipino iš traukinio. Besipriešinantys pažeidėjai buvo surakinti antrankiais.

Vienas iš jų sąmoningai bandė susizaloti ir trenkė galva į grindinį, tačiau suteikus pirmąją pagalbą rimtesnių pasekmių jo sveikatai išvengta.

(keliamą į 3 psl.)

Žinios iš Seimo

(atkelta iš *„psl.“*)

Sulaikytųjų amžius - 18-31 metai, tarp sulaikytųjų yra trys jaunos merginos. Nustatyta, kad iš įvairių Rusijos miestų atvykusi grupė buvo iš anksto susitarusi surengti protesto akciją viename iš tranzitu per Lietuvą vykstančių traukinių.

Tiesa, oficialioji Rusija nuo šio incidento atsiribojo. Rusijos užsienio reikalų ministerija pasmerkė tranzitiniam traukinyje surengtą protesto akciją, o kaltę mėginama suversti ultraradikaliam Rusijos nacionalbolševikų partijai. Ši partija anksčiau yra surengusi vandališkų išpuolių prieš Baltijos šalių ambasadas Rusijoje.

Ne tik profesorų piktna rezistentų prilyginimas teroristams

Pastaruoju metu Lietuvoje ir už jos ribų pastebima stipri propagandinė kampanija prieš Lietuvos laisvės kovų dalyvius, kurie su sovietiniais okupantais kovėsi ginklu. Buvusiems politiniams kaliniams ir tremtiniam žinomas veikėjas L.Truska, save vadinantis istoriku, net trijuose laikraščiuose, tarp jų ir rusų kalba, publikuoja išties serialus rašinių, juodinančių partizaninį karą.

Keistai partizanų juodinimas sutampa su nepriklausomos Lietuvos reprezentacija užsienyje. Laisvės kovų dalyviai ir jų rėmėjai dar vis negali atleisti, kad Kultūros ministerija į Frankfurto knygų mugę išvežė M.Ivaškevičiaus „Zali“, kur juodinama partizanų Kova. Neatsilieka ir prezidentūra, į Užkaukazę išgabenusi sovietinės antipartizaninės propagandos „perliuką“ - V.Žalakevičiaus kino filmą „Niekas nenorėjo mirti“, kuris turėtų simbolizuoti nepriklausomos Lietuvos kultūros pasiekimus.

Kartais tikrai susimąstai: ar tokie atsitikimai - vis dar „homo sovietikus“ mąstymo šampai, ar tai gudrus ir tylus Lietuvos nepriklausomybės naikinimas ir niekinimas. Taip, mūsų visuomenę vis dar kamuoja sovietinio mąstymo šampai, bet ar gali sau tai leisti Kultūros ministerija arba prezidentūra - aukščiausi valstybinio mąstymo atstovai? Kai taip nutinka prezidentūroje, nori nenori prisiminti, kad R.Paksą supa rusai ir prorusiškos idėjos. O juk niekam ne paslaptis, kad Sovietų sąjungos teisių ir pareigų perėmė Rusija iš ten pat perėmė ir sovietmečio ambicijas, identitetą ir užmojus.

Seime kairieji politikai svarstydami įstatymų pakeitimus, leisiančius gauti nukentėjusiojo statusą gaus-

nei grupei žmonių, irgi niekaip negali nusiraminti ir partizanus vadina tiesiog „banditais“. „Bandito Jakučionio“ telefonu reikalauja ir nepatenkinti buvę stribai, išgirdę LPKTS pirmininko Seimo nario dr.P.Jakučionio interviu radijuje.

Kai tai vyksta Lietuvoje, belieka tik spėlioti, ar tai ištisa kampanija, ar tik nemalonūs nesusipratimai nepatyrusių žmonių, sugalvojusių pažaisti valstybės atstovus. Bet kai tuo pačiu metu lygiai tokios pačios idėjos skleidžiamos ir labai artimame užsienyje, nesusipratimais tai vadinti nebeįsėina.

Štai profesorių Vytautą Landsbergį papiktino Rusijos užsienio reikalų viceministro pasisakymas apie Baltijos šalių rezistentus, pokario metais kovojusius prieš sovietų okupantus.

Vladimiras Čižovas praėjusį penktadienį laikraštyje „Krasnaja zvezda“ paskelbtame interviu teigė, jog Rusija nepripažįsta, jog Sovietų sąjunga 1940 metais okupavo Baltijos šalis. Jis taip pat piktnos, jog sovietų talkininkai Baltijos šalyse persekiojami, o buvę nacių talkininkai ir „vadinamieji „miško broliai“ (iš esmės teroristai) verčiami nacionaliniais didvyriais ir kovotojais už laisvę“. Tačiau šiame sakinyje V.Čižovas mini tik Latviją ir Estiją, nors iš konteksto galima suprasti, jog jo vertinimas taikomas visoms trim Baltijos valstybėms.

„Kai Rusijos užsienio reikalų viceministras drįsta Lietuvos karius rezistentus vadinti teroristais, tai yra per toli nueita, kad Lietuvos užsienio politikai vadovaujantys asmenys visa tai valgytų nuolankiai ir bučiuotų ranką“, - piktnos V.Landsbergis. „Jeigu taip bus, tai mes netrukus išgirsime apie savanorišką išvažiavimą į sovietinius lagerius“, - ironizavo jis. V.Landsbergis pažymėjo, jog Lietuva neturėtų nusileisti Rusijos spaudimui ir atšaukti įstatymų dėl SSRS okupacijos žalos atlyginimo, nes tai prisidėtų prie Maskvos siekio ištrinti patį okupacijos faktą.

Gaila, kad tik profesorius V.Landsbergis ir buvę politiniai kaliniai ir tremtiniai aiškiai suvokia: jei Laisvės kovų dalyvių, žiaurioje nelygioje kovoje su ginklu rankose kovojusių prieš okupantus, negerbime, Lietuvoje leisime juos vadinti kitokiais vardais, tai spjaudysime savo taip sunkiai iškovotai Nepriklausomybei ir vis dar jauną veidą.

Žinoma, gaila, kad ir rusų politikų šmeižtą sureagavo tik Nepriklausomybės architektas, o ne oficialūs aukščiausios valdžios atstovai.

Korupcijai atvertas kelias

Daugelis politikos apžvalgininkų ir analitikų jau vos išliepsnojus skandalui dėl valdininkų ir politikų žemės sklypų įsigijimo teisėtumo akcentavo, kad tai tėra audra vandens stiklinėje siekiant sukelti įspūdį, kad valdžia kovoja su korupcija ir valdininkų savivale. Taip ir atsitiko. Jau dabar pakankamai aišku, jog įvairiomis aferomis susigrobę daugybę žemės sklypų gražiausiose ir pelningiausiose Lietuvos vietose valdininkai apsiribos tik lengvu išgąsčiu. Varnas varnui akies nekerta. Dar daugiau, Vyriausybė siekia įteisinti dar vieną korupcijai palankų įstatymą ir net ragina Seimą svarstyti jį skubos tvarka. Vyriausybė pateikė Seimui svarstyti kompensacijų už valstybės išperkama nekilnojamąjį turtą įstatymo pakeitimo projektą, kuriame numatoma, jog pilietis, gausiantis kompensaciją už nuosavybę, gali perleisti šią teisę kitiems asmenims. Netgi valdančiosios kairiųjų koalicijos atstovė, Seimo Antikorupcinės komisijos pirmininkė Nijolė Steiblienė įsitikinusi, jog Vyriausybės siūlomose įstatymo pataisose plačiai atveriamos durys korupcijai. Pasak N.Steiblienės, Antikorupcinė komisija įsitikinusi, jog tokia „patobulintu“ įstatymu galės pirmiausia pasinaudoti informacijos turintys valdininkai. Jie bemat pasiūlys nekilnojamojo turto savininkams, kuriems numatyta kompensacija už bolševikų nacionalizuotą turtą, perduoti tą teisę į kompensuojamą nuosavybę. Žinoma, už grašius. Kaip jau atsitiko su žeme, kai pasinaudoję panašiu įstatymu dėl žemės gražinimo apsukrūs valdininkai ir politikai pusvelčiui supirko žemes ir daugelis ją pardavė bei pardavinėja už kelis šimtus kartų didesnę kainą. Taip planuojama padaryti ir dabar, nes Vyriausybė vieninagai balsavo už naujo korupciją įteisinančio įstatymo pataisas. Neabejojama, jog „socialiai orientuotos“ Vyriausybės siūloma įstatymo pataisa skausmingiausiai palies Kauno, Vilniaus ir Klaipėdos gyventojus. Parduodantys arba priversti perduoti teisę į kompensuojamą nuosavybę, ypač garbingo amžiaus, žmonės bus įvairiausiai būdais šantažuojami ir gąsdinami.

Kad sukčiai ir korupcijo-

Ivykiai, komentarai

je paskendę pareigūnai nebus nubausti, parodė ir Valsybės saugumo departamentu ir Generalinės prokuratūros atstovų pateikta informacija, jog į kontrabandos skandalą įsivėlė teisėjai, kurie Prezidento dekretu buvo atleisti iš darbo, tikriausiai nuo realios bausmės išsisuks. Pasirodo, kontrabandą dengė ir už tai gavę didžiulius pinigus teisėjai beveik niekuo nenusikaltė! Jiems inkriminuojami nusikaltimai „nėra sunkūs“. Vadinasi, bendradarbiavimas su kontrabandininkais, pagal naująjį Baudžiamąjį kodeksą, beveik ir nėra nusikaltimas. Tuo labiau kad šiame kodekse net nenumatoma nusikaltėlių turto konfiskavimas. Be to, neveikia dar 1997 m. priimtas įgyto turto pagrindimo įstatymas. Kaip pažymėjo Seimo Antikorupcinės komisijos pirmininkė N.Steiblienė, per visus 14 nepriklausomybės metų visiems puikiai žinomose finansinėse bankinėse bylose trūko „mažmožio“ - kad būtų konfiskuotas nusikalstamu būdu neteisėtai įgytas turtas. Ir jeigu tokiems nusikaltėliams tenka trumpam atsidurti kalėjime, jie bei jų šeimos ir toliau gyvena prabanguose namuose ir šiaip nemato jokio vargo.

„Sajungininkai“

Neseniai įvykusiame Valstiečių ir Naujosios demokratijos partijos „sąskrydyje“, Vepriuose, Ukmergės rajone, partijos vadė K.Prunskienė pasidžiaugė, kad artimiausi jos sąjungininkai ateityje bus K.Bobelio krikdemai ir vis labiau besireiškianti „prezidentinė“ liberalų demokratų partija. Neatsitiktinai K.Prunskienė sveikino K.Bobelis, kolchozinio kaimo apraudotojas V.Einoris, Maskvos bičiulis J.Veselka ir panašūs veikėjai.

Šiomis dienomis K.Bobelis prapliupo tiesiog prakeiksmas Tėvynės sąjungai, neva griauančiai dešiniųjų jėgų vienybę. Nuo kada gi K.Bobelis tapo dešiniu? Juk nuo pat savo atvykimo į Lietuvą šis veikėjas iškart stojo buvusiųjų komunistų pusėn. Ir ne per nago juodymą nenukrypo nuo šio kurso. Šį kartą K.Bobeliumi labai nepatiko Tėvynės sąjungos (Lietuvos konservatorių) pirmininko Andriaus Kubiliaus pasiūlymas įsteigti Tėvynės sąjungos partijoje Krikščioniškųjų demokratų frakciją. K.Bobelis apkaltino Tėvynės sąjungą ir jos vadovybę pažeidus politinę etiką, „juodosiomis

technologijomis“ ir panašiais trafaretiniais kaltinimais, kokiais per visus nepriklausomybės metus kaltina konservatorius neokomunistai, šustauskininkai, įvairūs pseudo-liberalai, jau nekalbant apie satelitines partijas ir partijėles. Tik juoką gali sukelti K.Bobelio ir Krikščionių demokratų valdybos pirmininko P.Gražulio samprotavimai, jog „Tėvynės sąjunga bando gyventi kitų partijų sąskaita“. Nusišnekėta iki to, jog Tėvynės sąjunga siekia pasinaudoti aukštais K.Bobelio partijos reitingais... Kokie tie K.Bobelio ir jo partijos reitingai yra iš tiesų, aiškiausiai parodė prezidento, o ypač - savivaldybių rinkimai.

Prisijungė ir „nuodytojai“

„Ubagų karalius“ Seimo narys V.Šustauskas, kažkodėl žiniasklaidoje vadinamas radikaliu politiku, o ne politiniu juokdariu, vėl iškrėtė eilinį skandalą prajuokindamas žiniasklaidą ir visuomenę. Pavalgęs Seimo restorane kiaušienės ir išgėręs kavos, V.Šustauskas pasijuto blogai ir buvo nuvežtas į ligoninę greitosios pagalbos automobiliu. Pasak jo, vos išgėrus kavos „aptemo akyse ir pasidarė labai silpna“. Ką gi, ne pirmas ir ne paskutinis kartas, kai V.Šustauskui užaina silpnumas. Tačiau šį kartą jis iškart pareiškė, jog buvo apnuodytas. O nuodų į kavą jam įpylė politiniai priešininkai išsigandę jo ketinimų spalio mėnesį prie Seimo surengti visalaidinį mitingą prieš nusikalstamą politinį susivienijimą ir kontrabandos „stogus“.

Kaip žinoma, neseniai V.Šustauskas apkaltino Seimo pirmininką ir premjerą sudarius „šamokslą“ apriboti Prezidento galias ir net ragino inicijuoti referendumą dėl Prezidento galių sustiprinimo. Kad šis V.Šustausko „nunuodijimas“ buvo rengiamas iš anksto, pakankamai akivaizdu. Mat dar prieš užsisakydamas kavos ir kiaušienės Seimo restorane, V.Šustauskas garsiai, kad visi girdėtų, klausinėjo, ar patiekalai nėra užnuodyti. Kad tai primityvi provokacija, rodo, ir tai, jog nepraėjus ir valandai po savo lyderio „nunuodijimo“ jo baigiančios subyrėti partijėlės - Laisvės sąjungos vadovybė paskubėjo tai pranešti žiniasklaidai ir visuomenei.

Jonas BALNIKAS

Jonas BALNIKAS

Skirtingi rezultatai

Praėjusį savaitgalį Europos politikai įdėmiai stebėjo, kas vyksta abiejose Baltijos pusėse - Estijoje ir Švedijoje. Priešpaskutinėje valstybėje iš 10 šalių kandidačių į Europos Sąjungą vyko referendumas dėl narystės ES, o Švedija turėjo nuspręsti, ar jai prisijungti prie euro zonos valstybių.

Susidomėjimas referendumu Estijoje neatsitiktinis. Apklausų duomenys rodė, jog Estijoje yra daug euroskeptikų, todėl ir Taline, ir Briuselyje buvo jaučiamas tam tikras nerimas. Buvo baiminamasi, jog dar neatsipalaidavę po vasaros atostogų piliečiai gali neateiti balsuoti ir dėl to referendumas neįvyktų ar nebus perkoptas 50 proc. rinkėjų aktyvumo barjeras. Tačiau taip neatsitiko. Paskelbus galutinius referendumo rezultatus paaiškėjo, kad dalyvavo 63,4 proc. turinčių balsavimo teisę rinkėjų. Tai yra 865 tūkst. žmonių. Už narystę ES balsavo 66,92 proc., prieš - 33,08 proc.

Komentuodamas referendumo rezultatus Estijos premjeras Juhanas Partsas pareiškė, jog nuo rugsėjo 14 d. Estijai iš tiesų prasidėjo XXI amžius. "Pavasaris atėjo į Estiją", - sakė J. Partsas. Valdantiosios dešiniųjų Estijos jėgų koalicijos politikai viena-reikšmiškai pabrėžia, kad Estijai tapus visateise Europos Sąjungos nare sustiprės šalies saugumas ir bus galutinai atsikratyta Rusijos įtakos. Kaip ir Lietuvoje, vadinamieji euroskeptikai nevykusiai bando abejoti referendumo rezultatais, ieško tariamų Konstitucijos pažeidimų ir net reikalauja pripažinti referendumo rezultatus negaliojančiais. Taigi referendumų dėl narystės ES maratonas baigiasi. Narystei jau pritarė Lietuva, Vengrija, Slovėnija, Slovakija, Lenkija, Čekija ir Malta. Liko tik Latvija, kur referendumas vyks šį savaitgalį. Politikos analitikų nuomone, Estijos referendumas paskatins Latvijos piliečius balsuoti už narystę ES. Tačiau Latvijoje netrūksta ir abejančių referendumo sėkme. Paskutiniai apklausų duomenys rodo, jog eurošalininkų ir euroskeptikų jėgos Latvijoje apylygės.

Tuo tarpu Švedijoje reikalaujami klostosi visai kitaip. Referendumo išvakarėse nužudyta aktyvi euro įvedimo šalininkė, užsienio reikalų ministrė Ana Lund. Netgi buvo manoma, jog dėl šios žmogžudystės referendumą reikėtų atidėti. Tačiau nuspręsta kitaip. Mat euro įvedimo šalininkai, tarp jų ir premjeras

Joranas Personas, tikėjosi, kad dalis švedų pagerbdami žuvusios ministrės atminimą pakeis savo skeptišką nuomonę prisijungimo prie euro zonos atžvilgiu ir balsuos "už". Deja, taip neatsitiko. Dauguma švedų - 56,2 proc. - pasisakė už savo valiutos išsaugojimą, o 41,8 proc. buvo už eurą. Vertindamas Švedijos referendumo rezultatus Europos Komisijos pirmininkas Romanas Prodi pažymėjo, jog tai neigiamai atsilieps Švedijos ekonomikai bei susilpnins Švedijos įtaką Europos Sąjungos sprendimams. Panašiai mano ir švedų verslo atstovai, bet visi pripažįsta, jog bendros Europos valiutos - euro - laukia sunkūs išbandymai. Tuo labiau kad didžiausiose euro zonos valstybėse - Vokietijoje ir Prancūzijoje - biudžeto deficitai nemažėja. Pagal ES stabilumo ir plėtros paletę jis neturi viršyti 3 proc. bendrojo vidaus produkto. Taigi Švedija lieka prie savo valiutos - kronos. Pasak premjero J. Persono, kito referendumo dėl bendros Europos valiutos Švedijoje tikriausiai nebus mažiau siai 10 metų. Kitas dalykas, Švedijos pavyzdys išsaugoti valiutą, be abejonės, atsilieps ir kaimyninei Danijai. Daugelis apžvalgininkų beveik neabejoja, jog referendumas dėl euro įvedimo Danijoje gali būti surengtas tik 2006 metais. Tais pačiais metais balsavimas dėl euro įvedimo turėtų įvykti ir Didžiojoje Britanijoje. Vargu ar iki to laiko pasikeis britų priešiškas bendrajai Europos valiutai. Kol kas britai visiškai nenori atsakyti savo istorinės valiutos - svaro sterlingo.

Įtakingas JAV žurnalas "The Wall Street Journal" rašo, kad referendumas Švedijoje parodė, jog bendra Europos valiuta - euras, laikomas ryškiausiu Europos valstybių integracijos požymiu, susidūrė su sunkiais išbandymais. Kaip žinoma, Švedija, Danija ir Didžioji Britanija - stiprios ekonomikos šalys. O jų skeptiškas požiūris į eurą, be abejonės, sukels nemažai problemų naujoms ES valstybėms, tarp jų ir Lietuvai. Tuo labiau kad ekonominė padėtis euro zonos valstybėse, ypač Vokietijoje ir Prancūzijoje, yra gana prasta. O neprijungusioje prie euro zonos Didžiojoje Britanijoje ekonomika stiprėja, bedarbių beveik tris kartus mažiau nei minėtose Vokietijoje ar Prancūzijoje. Todėl euro įvedimo priešinių skaičius, ypač naujose ES šalyse, bent artimiausiu metu tik didės.

Atmintis, ledų puota bei kiti pastebėjimai

Vasaros saulės šiluma, atostogų - poilsio metas priltidė jau tapusį įprastinį visuomeninių politinių intrigu, partijų kovų šurmulių. Kaimas ištraukė neatidėliotinus darbus, žmonės užvaldė gyvenimiškoji rimtis, sutelkė šiandienos realybei.

Rinkimai praėjo, nauji - dar toli, tuščiakalbės batalijos laikinai baigtos, prasidėjo žvalgybinis paruošiamasis laikotarpis koncentruotai tikslingai veiklai kitais metais. Išryškėjo valstybės organizme pūliuojančios votys - aukštų pareigūnų korumpuoti klanai, teisėtvarkos grandžių, valdininkijos padarumo supuvimas, godumo suklestėjimas, valdžios nesugebėjimas, neįgalumas tvarkyti krašto ūkinį, ekonominį, socialinį gyvenimą. Glumina įstatymų leidyba. Ten dirbantys nemato valstybės, negalvoja apie visuomenę, patikėjusių jiems prižiūrėti bendrojo gyvenimo pažangų kryptingumą. Už tai pasiima solidžius atlyginimus, o tarnauja matomiems bei nematomiems bosams ir, žinoma, sau. Valdžia - partijų nuosavybė, o pastarosios - susibūrusių grupių priedanga ir veikianti jėga. Pasidairius Lietuvos įstatyminėje bei teisės saugos sistemoje, akivaizdus viešpataujantis profaniškumas, piktavališkas nihilizmas arba sumaniai apgalvotas nusikalstamas savanautiškas, o gal viskas kartu. Ir ten sutelktai dirbuojasi galingų jėgų ar veikėjų sąmoningai parinkti ir nusamdyti jų parankiniai.

Rugpjūčio 2-ąją vyko dvi garsios šventės. Viena respublikinė patriotinė, pavadinimu "Laisvės ugnis - ateities kartoms", kurioje tūkstančiai

išgyvenusių okupantų represijas Laisvės gynėjų 13-ąją kartą Ariogaloje minėjo kovos už Tėvynę, draugystės šventumo neužmirštamumą. Kita - miesto (rajono), išskaidančiai įvardyta "Ledų lietus". Kėdainių tikrasis šeiminkas Viktoras Uspaskichas sužibo gerojo vaiko didžiosios širdies dosnumu. Išmetė dešimtis tūkstančių porcijų ledų, gausias vaišes prie bendrų stalų, brangiai kainuojančią programą. Apie pirmąją televizorių ekranuose šmėkštelėjo vaizdeliai, pranešantys, kad ji buvo, antrajai televizijos (net regioninės) keletą dienų specialias laidas skyrė, kurių centre - linksmybių šeiminkas. Čia išskirtinis dėmesys pademonstruotas ir Jo Ekscelencijos bičiulio Borisovo sūnaus sutuoktuvėms. Pirmoji - materialiai kukli su santūria programa, jaunajai kartai primenantį laisvės kainą, antroji - didžturčio (neaiškių aitvarų malone) paperkantis mostas, parsikviestų svečių užuominų retorika, panegiriška visagalio geradarijo elgsena. Kažin ar padoru tokiu būdu įsitemkti, siekti įtakingumo? Dar mažiau garbės - už ledų porciją nusižeminusiems iki nuperkamo priklausomumo. Soti puota, brangi programa, žaisminga nuotaka - linksma ir smagu, tik labai trumpalaikiška ir nematyti nuoširdumo. Pone Viktorai, kur ir kokia Tavo užmačių pabaiga? Buvusius vyresnius pažinim, jų globą patyrėm, pagalbą atsimenam. Dabartinius suprantam, pagalbos neprašom, globos tikimės išvengti ir jų pastangos tikriausiai liks bevaisės.

Mūsų žmonių dvasia sirgu-

liuoja - garbės, pareigos, atsakomybės sąvokos išbluko, didžioji aksioma - tiesa užmiršta. Visuomenės pilietiškumą, žmogiškojo padarumo suvokimą ugdo mokykla, humaniško brandai daug įtakos turi religija, dvasininkijos bendravimas su mokykliniu jaunimu, tikrųjų pavyzdžių vaizdumas. Švietimas, be ugdymo, privalo dar ir auklėti, pedagogams pravartu prisiminti tarpukario mokytojų aurą ir pasistengti prie jos priartėti. Žmogaus dvasinės kultūros stiprumas - jo gyvenimą lemiantis veiksnys.

Bėga metai, kinta aplinkybės, gilėja pažinimas, samprata, galimybės formuoti šiandienos ir rytojaus būtį. Jos harmoningos plėtros pamatas - įstatyminė terpė. Teisės saugos darbuotojų nuoseklus sąžiningas darbas lemia žmonių tarpusavio bendravimo suderinamumo būdą. Bendruomenėje gerbiamas sugebantis gerbti save. Pagarba - ne prekė. Ji ne nuperkama, o užtarnaujama - ne tuščiu gražybiavimu, o sąžiningu darbu. Visuomenei darantys įtaką dorinamosios aplinkos darbuotojai nenukrypstamai privalo žinoti, kad tiesa - gėrio atrama, melas - blogio namai, sukčiavimas - griaunanti, luošinanti jėga. Neramu, kai principingumą užgožia konjunktyrinis prisitaikėliškumas, daugiaveidiškumas, o su konstitucinių demokratinių institutų pagalba tapę pirmaisiais šalies vyrais valstybės interesų sąskaita atsidėkoja asmeniniams pagalbiniams ir pradeda atsisteisti už patirtas nuoskaudas.

Algimantas STANKEVIČIUS

Padėk sau pats

Ką vairuotojas privalo turėti vaistinėlėje

Didelis sterilus tvarstis (10x12 cm), 8 karpomi pirmosios pagalbos pleistrai 10x6 cm, lipnus pleistras, palaikomasis tvarstis, pirmosios pagalbos žirkklės, specialiai antklodė nukentėjusiajam paguldyti ar apkloti (210x160 cm), sterilus nudegimų ir žaizdų tvarstis, vienkartinės pirštinės, pirmosios pagalbos teikimo aprašymas. Papildomai rekomenduojama turėti: amoniako tirpalo, atšvaitinę juostą, žaizdų dezinfekavimo tirpalo, dirbtinio kvėpavimo kaukę, natrio chlorido 0,9 proc. sterilus tirpalo.

Kodėl skauda galvą?

Paplitusi nuomonė, kad galvos skausmas - tai aukšto kraujospūdžio požymis. Tačiau ne visai taip. Jeigu skauda galvą sergantiems hipertenzija, tai šis skausmas atsiranda dėl psichinio nerimo ir nervinės raumenų įtampos. Neuropatologo nuomone, priežastis smegenyse, terapeuto - kraujagyslėse, psichoterapeuto - kaltas stresas.

Jei įtariate, kad galvą skauda dėl patirto streso, protinio ir fizinio nuovargio, tai tokius skausmus geriau malšinti ne cheminiais vaistais, o ramunėlių arbata, bijūnų antpilu, autogeninėmis treniruotė-

mis. Padės ir galvos masažas. Tam puikiai tinka masažinės šukos. Galima pamasažuoti ir pirštų galiukus. Smailiuoju pieštuko galu suraskite skausmingiausią tašką piršto pagalvėlės srityje ir gerai spustelėkite. Tai galima kartoti kelis kartus. Jei ir tai nepadės, pamerkite kojas arba rankų riešus į karštą vonelę, išgerkite žaliosios arbatos.

Jeigu galvą skauda dėl kraujagyslių išsiplėtimo, atsiradus spazmams, vadinasi, sutriko kraujotaka. Šiuo atveju padės kraujagysles siaurinantys preparatai arba jas plečiančios antispazminės priemonės. Padės drėgni kompresai ant galvos: karšti - jei veido spalva kriepulio metu išbąla, šalti - jei parausta.

Parengė Asta ŠAUKĖNAITĖ

Žemaičių apygardos vado ir štabo žūties 50-metis

Prieš 50 metų, rugpjūčio 23-iosios vakare, prie Lūkšto ežero (Telšių r.) žuvo visą rezistencinio pasipriešinimo laiką partizanavęs ir ilgiausiai apygardai vadovavęs visoje Lietuvoje Vladas Montvydas-Žemaitis. Kartu žuvo ir jo adjutantas Bronius Alūza-Bedalis.

Rugpjūčio 27 d. per užverbuotus agentus susekamas Gečo sodyboje, Putvinskių k. (Šilalės r.), paskutinis štabo bunkeris. Bunkeryje buvęs vokeičių tautybės partizanas G.Nicpo-

Tačiau ant lietuviškų kariuomenės uniformų nebuvo nė vienos šautinės skylės, tik abiejų partizanų smilkinuose matėsi didelės šautinės žaizdos. Iššaudę visus šovinius, po paskutinį, matyt, pasiliko sau... Gyvi nepasidavė – liko ištikimi partizanų priesaikai.

Šio jubiliejaus proga Putvinskių k. atidengtas paminklinis akmuo. Dalyvaujant buvusiems kovotojams ir kitiems svečiams, paminklą pašventino mons. A.Svarinskas. Paminklo

Putvinskių k., prie paminklo, skirto 50-osioms metinėms, kalba LPKTS Šilalės sk. pirm. Teresė Rubšytė-Ūksienė

Iškilmės Varniuose

nas-Juozas iškėlęs rankas pasidavė. Pogrindžio spaudos darbuotoja, dvidešimtmetė mokytoja, poetė Irena Petkutė-Neringa, Vilnelė šovėsi sau į galvą. Kitą dieną mirė Telšių ligoninėje neatgavusi sąmonės.

Čekistų surašytame akte teigiama, kad jos kūnas užkastas 1953 08 30 apie 23 val. netoli Varnių MVD kiemo teritorijos.

Štabo bunkeryje tarp įvairios pogrindžio spaudos: "Malda girioje", "Laisvės kovų aidai", "Testamentas ateinančioms kartoms", rasta 600 egzempliorių "Laisvės balso" leidinio, kurio spėta išspausdinti tik pirmieji puslapiai.

Apygardos vado ir jo adjutanto kūnai buvo išniekinti Varniuose, prie sribyno tvarto. Žmonės buvo vedami atpažinti. Liudininkai ir dabar prisimena, kaip girti sribai džiūgavo, jog nušovę nesugaunamą "banditą".

pastatymo iniciatoriai – LPKTS Šilalės sk. taryba ir jos pirmininkė Teresė Ūksienė. Talkininkavo Putvinskių k. ūkininkas buvęs tremtinys Pranas Misevičius ir LLA narys doc. Mečys Vitkus.

Varnių miestelio turtinga istorinė praeitis, tačiau nepamenu, kada jame lankėsi šitiek daug garbių svečių kaip rugpjūčio 23-iają. Čia plevėsavu atkurtų kaimyninių apygardų vėliavos su gedulo juostomis, savo žilas galvas lenkė buvusiam vadui bendražygiai, gyvi likę partizanai, ryšininkai, rėmėjai...

Buvusiam Lietuvos kariuomenės kariškiui, Šaulių sąjungos vadui ir garbingam partizanų vadui, kovojusiam dėl laisvos Tėvynės, atidavė pagarbą atkurtos Lietuvos kariuomenės atstovai.

Irena MONTVYDAITĖ-GIEDRAITIENĖ

Įspūdinga kelionė

Rugpjūčio vidury rinkimuose dalyvavusiems stebėtojams buvo organizuota ekskursija į Vilnių, Trakus ir Kernavę. Vadovė Z.Svilienė pasirūpino, kad ekskursantams būtų leista apsilankyti prezidentūroje. Pasitikusi gidė maloniai parodė visus darbo ir svečių priėmimo kabinetus. Baltoji salė didelė ir labai graži. Prie galinės sienos – Valstybinė ir Prezidento vėliavos, stovi garbės sargyba. Centre, tarp vėliavų, Zikaro "Laisvės" statula. Po to nuėjome prie Krašto apsaugos ministerijos, kur pastatytas paminklas generolui Jonui Žemaičiui-

krištolinis altorius Šv. Petro ir Šv. Povilo bažnyčiai, bet laivas nuskendęs. Čia kabo toks pat krištolu papuoštas simbolinis laivas, atkurtas latvių menininkų. Vėliau Antakalnio kapinėse tylos minute pagerbėme žuvusiuosius už Lietuvos laisvę.

Iš Vilniaus pasukome į Trakus. Apžiūrėjome pilį, senove dvelkiančias menes, pasigrožėjome nuo Galvės ežero kranto atsiveriančiu nuostabiu vaizdu.

Paskui – Kernavė, pirmoji Lietuvos sostinė. Čia ir atstatytas Geležinis vilkas su priminiu "Mes be Vil-

Baltojoje prezidentūros salėje

Vytautui. Aplankėme ir remontuojamą Arkikatedrą, paminklą karaliui Mindaugui, pastatytą 750 m. karūnavimo jubiliejui, atstatomus Valdovų rūmus, paminklus kunigaikščiui Gediminui ir Adomui Mickevičiui. Užėjome į Šv. Onos bažnyčią – ji tokia graži. Ne veltui Napoleonas, pasidėjęs ją ant delno, norėjo parsivežti į Paryžių. Užsukome ir į Bernardinų bažnyčią, kuri sovietmečiu buvo nusiaubta. Dabar kun. vienuolis J.Sasnauskas per šv. Kalėdas ten paruošia gyvą Prakartėlę. Tiesa, suremontuotos jau dvi koplyčios, manau, vienuolių rūpesčiu. Aplankėme Šv. Petro ir Šv. Povilo bažnyčią. Jos centre pakabintas laivas. Tokiu laivu vežtas

niaus nenurimsim", ir Mozė su 10 Dievo įsakymų, ir tvenkinys, kurio krantai vaizduoja Lietuvos valstybės sienas, ir dar daug įdomaus. Gidė vienuolė aprodė po klebonijos priedangą dar sovietmečiu pastatytą muziejų. Nuvedė ir į seną kleboniją – muziejų. Ten, be kitko, apžiūrėjome ir panevėžiečiams Baužiams skirtą kambarį. Jame – kelių kartų Baužių įžymių žmonių portretai. Tai garbingai giminei priklauso ir Jūra bei Nijolė Baužytės. Nijolė kuria įdomias televizijos laidas "Mūsų miesteliai". Vėliau aplankėme bažnyčią, palaipiojome piliakalniams.

Pilni gražių kelionės įspūdžių pavakare grįžome į Panevėžį.

Birutė VAITKIENĖ

Maloni dovana

"Tegu ši kukli knygelė taps malonia dovana gyvenimo saulėlydyje", - taip rašo poezijos knygelės "Ir visas gyvenimas..." autorė Žirena Raštikytė-Pečiulienė. Šią dovaną poetė skiria sau ir skaitytojui.

Žirena Raštikytė gimė Ylakių valsč. Jedžiotų kaime. Prisistatydama skaitytojui, ji kaip juodžiausią savo gyvenimo etapą prisimena tremtį. Devynerius metus teko vargelį vargti, badą ir šaltį kęsti, bet liko tvirta, nepalūžo. Tremtyje parašė pirmąjį eilėraštį. Grįžusi į Lietuvą (1958 m.) mokėsi Ylakių vidurinėje mokykloje. Čia pradėjo rašyti lyrinius publicistinius straipsnelius ir eiles. Baigusi Vilniaus universitetą dirbo vidurinėse mokyklose - Čekiškeje (Kauno r.), Raseinių rajone. Tada širdis lyg verdė eilėmis atsivėrė.

Naujos knygos

Ž.Raštikytės-Pečiulienės eilėraščiai kupini lyrizmo, meilės Lietuvai, juose išaukštintas paprastas žmogus, subtiliai apdainuotas gimtinės grožis. Tik labai nedaug - vienas kitas kultureilis apie netektis, tremtį, tėvynės ilgesį. Daugiausiai juose randame patriotinio patoso: "Nuo pat vaikystės šaukiuosi žodžių, / Kaip išsakyti meilę Tėvynei" (eil. "Neišsakysiu!"). Arba eilėraštyje "Brangiausiasis skrydis": "Žemai lenkiuos visiems, kas Lietuvą mylėjo, / Kas myli ją dabar labiau negu save, / Tačiau sparnuota meilė Dariaus ir Girėno / Man dega neprilygstama šviesa!"

Ž.Raštikytės-Pečiulienės eilėraščiai kupini poetinės brandos, prasmingų įvaizdžių ir iš kiekvieno kultureilio sklinda posmai, šlovinantys žmogų, gamtą, Tėvynę ir Laisvę.

Asta ŠAUKĖNAITĖ

Valdas STRIUŽAS

Labanoro girioje skambėjo laisva partizanų daina

LLA Vytauto apygardos Tigro rinktinės Antano Krinicko-Romelio ir Apolinaro Juršio-Vytenio būrių žūtbūtinų kautynių ir didžios aukos vietą jau ženklina prie "Kauno" ir "Margio" bunkerų iškilę Vyčio kryžiai. Po penkiasdešimt aštuonerių, o laisvoje Lietuvoje – po trylikos metų tinkamai pagerbėme vieną pirmųjų Labanoro girios partizanų aukų atminimą.

Jamžintos didžiausios kautynės

Paminklus norėta pastatyti seniai. Pastaraisiais metais labiausiai rūpinosi atkurtos Vytauto apyg. vadas Bronius Zabulis. O jam entuziazmo netrūksta. Didžiausios – pagal trukmę, žuvusiųjų skaičių – Lietuvoje partizanų kautynės jamžintos valstybės lėšomis (jas skyrė ir kryžius užsakė LGGRT centras) pastatytais paminklais. Savitus Vyčio kryžius sukūrė dizaineris Romas Navickas, paminklinės kompozicijos autorius – Jonas Jagėla.

Rugsėjo 7 d. minėjimas

viamis buvo dainuojamos partizanų dainos. Švenčionėlių buvusių politinių kalinių ir tremtinių ansamblis (vad. V.Striužas) ir Švenčionėlių bažnyčios choristai traukė "Žvaigždėtą naktį ant pečių", "Dar nesulaukęs laisvos tėvynės". Skardžiai pasklido Utenos buvusių tremtinių choro "Ainiai" dainos, pritariamos vad. A.Driuko akordeono; A.Gelumbauskos ir B.Zabulio duetas. Politikas, buvęs rezistentas A.Terleckas minėjo krivasališkių narsą nenusilenkti okupantui.

Prie A.Krinicko-Romelio bunkerio keturis Vyčio kryžius šventino partizanų kape-

metrų nuvijo. Tačiau greitai pamatę priešų pajėgas sugrįžo. NKVD daliniai – pirmą dieną kareivių būta apie 500 – apsupo iš trijų pusių. Didžioji dalis "Kauno" bunkerio vyrų, nors ir sunkiai – kvartalinėse linijose sovietų kariai buvo išdėstę kulkosvaidininkų postus, sugebėjo per raistą šiaurės kryptimi prasiveržti. Per 10 besitraukiančių žuvo. Likusieji 7 Romelio būrio vyrai kovėsi visą dieną. Negalėdami atsilaikyti apkasuose, įsitvirtino bunkeryje. Deja, šaudymo angos buvo neįrengtos, nors bunkerio būta didžiulio: 10 iš 8 m pločio, iki 3 m gylio. Iš abiejų pusių po 10 m ilgio apkasai, netoliese arklidė, virtuvė, maisto sandėlis. Vakare žeminę kareiviai visai apsupo.

Tą pačią dieną apsuptiems partizanams į pagalbą atskubėjo dvi Tigro rinktinės kuo-

LGGRTC Pasipriešinimo dalyvių (rezistentų) teisių komisija skelbia pretendentų rezistentų vardui gauti sąrašą

Tęsinys

Stasys Kubilius (po mirties), sukilimo dalyvis, Telšių aps. Luokės valsč. 1941 06 22-28

Juozapa Laurinaitienė (po mirties), rėmėja, Raseinių aps. Nemakščių valsč. 1944-1950 m.

Antanas Laurinaitis (po mirties), partizanas, Tauragės aps. Skaudvilės valsč. Kęstučio apyg. Butageidžio rinkt. 1945-1950 m.

Vytautas Leonavičius, karys, Ukmergė Vietinė rinktinė 308 batalionas 2 kuopa 1944 02 16 – 1944 05 15

Juozas Levarauskas, partizanas, Utenos aps. Kuktiškių valsč. 1945-1946 m.

Ignas Lukšas (po mirties), partizanas, Telšių aps. Nevarenų valsč. 1944-1945 m.

Mykolas Markevičius, karys, Ukmergė Vietinė rinktinė 308 batalionas 2 kuopa 1944 02 16 – 1944 05 15

Adolfas Matuliauskas (po mirties), partizanas, Švenčionių aps. Daugėlišio valsč. 1945-1952 m.

Stasė Mauragienė-Čeilutkaitė, ryšininkė, Joniškio aps. Pašvitinio valsč. 1947-1950 m.

Bolius Morkevičius, ryšininkas, Lazdijų aps. ir valsč. Dainavos apyg. Vytenio, Mindaugo būriai 1944-1951 m.

Karolis Morkevičius (po mirties), partizanas, Kėdainių aps. Krakų valsč. 1944-1945 m.

Albertas Mulevičius, karys, Ukmergė Vietinė rinktinė 302 batalionas 2 kuopa 1944 02 16 – 1944 05 15

Ieva Neverdauskaitė, ryšininkė, Tauragės aps. Šilalės valsč. Kanto būrys 1946-1956 m.

Petras Ožys, ryšininkas, Kupiškio aps. ir valsč. 1945-1949 m.

Povilas Ožys (po mirties), partizanas, Panevėžio aps. Kupiškio valsč. 1944-1945 m.

Albina Pajaujienė-Kazakevičiūtė, ryšininkė, Marijampolės aps. Gudelių valsč. 1945-1947 m.

Leonas Pališkis (po mirties), pogr. organ. narys, Vilkaviškio aps. Pilviškių valsč. 1946-1948 m.

Augustinas Paulauskas (po mirties), sukilimo dalyvis, Raseinių aps. Girkalnio valsč. 1941 06 22-28

Pranas Paulauskas (po mirties), partizanas, Raseinių aps. Girkalnio valsč. 1944-

1945 m.

Marijona Paulauskienė-Balčiūnaitė, rėmėja, Biržų aps. Krinčino valsč. 1945-1946 m.

Jonas Peškaitis (po mirties), partizanas, Zarasų aps. Degučių valsč. Medinio būrys 1944-1945 m.

Jonas Petrikas (po mirties), sukilimo dalyvis, Kretingos aps. Skuodo valsč. 1941 06 22-28

Antanas Petrikonis (po mirties), rėmėjas, Biržų aps. Vaškų valsč. 1944-1948 m.

Pranciškus Petrikonis (po mirties), partizanas, Biržų aps. Vaškų valsč. 1944-1945 m.

Petras Puišys (po mirties), ryšininkas, Tauragės aps. Eržvilko valsč. 1944-1945 m.

Liudvikas Puniškis, ryšininkas, Vilkaviškio aps. Gražiškių valsč. 1946-1951 m.

Jonas Rauda (po mirties), ryšininkas, Šiaulių aps. Šiaulėnų valsč. Pumpučio būrys 1946 07 – 1946 11

Ona Rimutienė (po mirties), rėmėja, Šiaulių aps. Kruopių valsč. 1944-1948 m.

Anelė Ruseckienė-Zujūtė, ryšininkė, Marijampolės aps. ir valsč. Geležinio Vilko rinkt. 1945-1952 m.

Juozas Sakalauskas (po mirties), partizanas, Šakių aps. Sintautų valsč. Tauro apyg. Žalgirio rinkt. 1945-1946 m.

Vladas Skrebė, ryšininkas, Panevėžio aps. ir valsč. Vyčio apyg. Šermukšnio būrys 1945-1950 m.

Alfonas Smailys (po mirties), partizanas, Panevėžio aps. ir valsč. Žvirblio, Lampeo būriai 1944-1946 m.

Juozapas Smailys (po mirties), partizanas, Panevėžio aps. ir valsč. Žvirblio, Lampeo būriai 1944-1947 m.

Vladas Sprindžiūnas (po mirties), partizanas, Šakių aps. Jankų valsč. Tauro apyg. Žalgirio rinkt. Jurgio Valčio būrys 1945 04 – 1945 05

Steponas Stankevičius (po mirties), ryšininkas, Kėdainių aps. ir valsč. Prisikėlimo apyg. Povilo Lukšio rinkt. 1945-1946 m.

Jurgis Sukarevičius (po mirties), partizanas, Utenos aps. Kuktiškių valsč. Trimito būrys 1950-1951 m.

(B.d.)

Atsiliepiamus apie šiuos kandidatus siųskite adresu: LGGRTC Pasipriešinimo dalyvių (rezistentų) teisių komisija, Gedimino 40, Vilnius. Pasiteirauti tel. (8-5) 2314157.

Vyčio kryžiai, gėlės, pagarba – A.Krinicko-Romelio būrio partizanams

prasadėjo Labanoro bažnyčioje šv. Mišiomis, kurias už žuvusius karius aukojo mons. A.Svarinskas ir kun. N.Novickis. Po šv. Mišių minėjimo dalyvių automobilių kolona iš Labanoro, vedama policijos ekipažo, nuriėjo per girią Kiauneliškio miško link. Prie pirmojo – "Kauno" bunkerio pasigirdo Žilvino Bulauro smuiko saktmė, susijaudinusių vaikų (mokyt. M.Leleivienė) tylūs prasmingi eilėraščių posmai. Vedėjas – Labanoro regioninio parko kultūrologas R.Leleiva kvietė kalbėtojus. Karių savanorių atminimui ir visiems daly-

lionas mons. A.Svarinskas, kun. Čibiriokas. Kalbą pasakė LLKS prezidiumo pirm. dim. kpt. J.Čeponis.

1945-ųjų kovas

1945 m. kovo 11-osios rytas buvo šaltas, šviežio sniego privirtę iki kelių. A.Krinicko-Romelio būrio vyrai dar išsėjęsi, virėjas Jonas Aldusevičius-Kilpa pakilęs ruošė pusryčius 60 partizanų. Žvalgėsi sargybinis. Cvaktelėjus pirmoms enkavėdistų kulkoms vyrai šoko gintis. Partizanai, pirmuosius sovietų žvalgus nušovę, kareivius dar apie du šimtus

pos – apie 350 partizanų. Liudytojų teigimu, daugiausia kautasi prie "Margio" bunkerio.

Kovo 12-osios rytą septyni kariai savanoriai susėdę glaudžiu ratu sukalbėjo maldą ir Anupras Dubauskas susprogdino granatą. Išliko gyvas tik labai sužeistas, kontūzytas Liudas Malakauskas-Lapė ir dar vienas partizanas. L.Malakauskas ir papasakojo šį epizodą. Jis, kaip sakė, labai bijojęs, todėl žemai galvą nulenkė, o granatos skeveldros jam nugarą išdraskė ir apsvaigino.

(keliamą į 7 psl.)

Labanoro girioje skambėjo laisva partizanų daina

(atkelta iš 6 psl.)

Iš viso žuvo (bunkeryje ir vėliau traukdami) apie 20 A.Krinicko-Romelio būrio vyrų: Antanas Avižienis (Bendrovė, Saldutiškio valsč.), Stasys Blaškauskas (Bendrovė, Saldutiškio valsč.), Danys Cibas (Dantiškė, Mielagėnų valsč., Švenčionių aps.), Jonas Čestas-Barzda (Krivasalis, Saldutiškio valsč., stalius, pasakorius), Edvardas Drūteika (Krivasalis), Anupras Dubauskas (Krivasalis), Juozas Dubauskas (Krivasalis), Juozas Galgatavičius (Paeisetė, Saldutiškio valsč.), Kazys Galgatavičius (Paeisetė, muzikantas), Edvardas Malakauskas-Stumbras (Linkmenys, Kaltanėnų valsč.), Juozas Menčinskis (Krivasalis, žuvo vėliau), Jurgis Menčinskis-Kėkštas (Krivasalis, po savaitės žuvo), Stasys Misevičius (Labanoras), Algirdas (Jonas) Paznėkas-Kultis (Krivasalis), Ignas Paznėkas (Krivasalis, palaidotas Krivasalio kapinėse), Nikodemus Pyragis (Bendrovė), Juozas Ramonas (Krivasalis), Pranas Ramonas (Krivasalis), Albertas Ringelevičius (Gatakiemis, Saldutiškio valsč.), Jaroslavas Ringelevičius (Gatakiemis), Kazys Terleckas (Krivasalis), Antanas Urbonas (Pagrunda, Saldutiškio valsč.), kiti – nežinomi partizanai. Taip pat žuvo Tigro rinkt. štabo partizanai, atėję vaduoti bendražygių: rinkt. štabo viršininkas lt. Zeno-

Partizanus pagerbia LLKS prezidento pirm. dim. kpt. J.Čeponis

nas Jasaitis-Ūdras (Utena), būrio vadas pusk. Pranas Snieška-Lakūnas (Labanoras), partizanas, sl. Garnelis (Švenčionių aps.), Jurgis Žukauskas. Pats vadas A.Krinickas-Romelis išvakarėse buvo iškvietas į rinktinės štabą, o jau sugrįžti į bunkerį nebespėjo (žuvo 1948 m.).

"Kokie drąsūs ten žmonės..."

Minėjimo dalyviams rimties minute pagerbus partizanus, trimis šūvių salvėmis saljutavo Utenos šaulių būrys. Prie kryžių padėtos gėlės, uždegtos žvakės. Dainuodami partizanų ir karių dainas visi ėjome prie "Margio" bunkerio (už 300 m).

1944 m. rudenį, rugsėjo-spalio mėnesiais, LLA Vytauto apyg. Tigro rinkt. Apolinaro Juršio-Vytenio kuopos partizanai įsirengė gerai įtvir-

tintą žeminę. Iškasė ją 6 iš 8 m ploto, 3 m gylio. Slėptuvės sienos buvo padarytos iš rąstų, lubos – taip pat rąstinės, apipiltos 1 m storio žemių sluoksniu, ant viršaus – velėna. Abiejuose bunkerio šonuose buvo įrengtos šaudymo angos, į šiaurę iškasta požeminė landa, o į pietinę pusę – išsišakojantys apkasų grioviai. Už 40 m į šiaurę – virtuvė ir maisto sandėlis. Partizanus, kurių čia įsikūrė iki 60, vadino šiškiniškiais, nes dauguma buvo kilę iš Šiškinų kaimo ir apylinkių.

Prieš kaufynes štabe apsilankiusiam A.Juršiu-Vyteniui rinktinės štabo 2 kuopos vadas Vincas Žaliaduonis-Rokas buvo pataręs būriui persikelti kitur. Tačiau Vytenis nepaklausė ir su štabo pareigūnu V.Vaitkevičiumi-Gaiduku sugrįžo.

(B.d.)

Skelbimai

Rugsėjo 27 d. (šeštadienį) bus pagerbti 1949 m. ko-vo 7 d. Dainavos apyg. Kazimieraičio rinkt. štabe žuvę partizanai: **Vaclovas Voveris-Žaibas – rinktinės vadas, Petras Šilanskas-Labutis – grupės vadas, Viktoras Kazlauskas-Vanagas – grupės štabo viršininkas, Jonas Kazlauskas-Šermukšnis – būrio vadas.**

12 val. Alytaus Šv. Angelų Sargų bažnyčioje bus aukojamos šv. Mišios už žuvusius laisvės kovotojus. Po šv. Mišių vyksime į partizanų žūties vietą, Kalesninkų mišką (9 km nuo Alytaus, Pivašiūnų link), kur bus pašventintas paminklas žuvusiųjų atminimui.

Spalio 4 d. (šeštadienį) 11 val. LPKTS būstinės salėje (Kaunas, Laisvės al.39) įvyks buvusių politinių kalinių ir tremtinių chorų vadovų pasitarimas. Darbotvarkėje - 2004 m. birželio mėn. Marijampolėje vyksiančios LPKTS dainų ir poezijos šventės repertuaro aptarimas.

Kviečiame dalyvauti visus chorų vadovus. Informacija pasiteirauti: (8-699) 11958.

LPKTS Marijampolės sk. pirmininkas V.RAIBIKIS

Užjaučiame

Nuoširdžiai užjaučiame ilgametį skyriaus narį **Antaną MOZŪRĄ** ir jo šeimą dėl mylimo sūnaus mirties.

LPKTS Dusetų skyrius

Rugsėjo 20 d., šeštadienį, organizuojama išvyka Didžiosios Kovos apygardos partizanų keliais. Maršrutas: Ukmergė, Dukstynos kapinės, DKA memorialinis parkas, Vidiškiai, Želva, Juodkiškės, Gelvonai, Čiobiškis.

Rinksimės 10 val. prie LPKTS Ukmergės sk. būstinės (Kauno g. 18, Ukmergė).

ILSĖKITĖS RAMYBĖJE

Eugenija Kavaliūnaitė 1922-2003

Gimė Geidžiūnų k., Biržų r., ūkininkų šeimoje. 1944 m. žuvo tėvas. 1948 m. su mažamečiu sūneliu ir ligota motina ištremta į Irkutsko sr., Golometės r., Novostroikos gyv., dirbo miško paruošimo darbus. Į Lietuvą grįžo 1957 m., apsigyveno Mickūnų k. Ilgus metus dirbo kolūkyje.

Nuoširdžiai užjaučiame sūnų ir artimuosius.

LPKTS Biržų skyrius

Andrius Vėjelis 1928-2003

Gimė Žvagiūčių k., Biržų r., ūkininkų šeimoje. 1948 m. buvo ištremtas į Irkutsko sr., Čeremchovo r., Talnikų gyv., dirbo miško pramonės ūkyje. Grįžo į Lietuvą 1960 m., apsigyveno Satkūnų k., Biržų r. Iki pensijos dirbo kolūkyje. Buvo aktyvus LPKTS Biržų sk. narys.

Nuoširdžiai užjaučiame dukrą, žmoną ir artimuosius.

LPKTS Biržų skyrius

Julius Prieskinis 1932-2003

Gimė Varėnos aps., ūkininkų šeimoje. Kartu su tėvais 1949 m. ištremtas į Krasnojarsko kr., Jermakovo r. Negavė leidimo grįžti į Lietuvą apsigyveno Latvijoje, Jelgavos r. 1959 m. atvyko į Kazlų Rūdos miškų ūkį dirbti. Vėliau parsivežė ir šeimą. Užaugino sūnų ir dvi dukras.

Nuoširdžiai užjaučiame žmoną, sūnaus ir dukrų šeimas.

LPKTS Kazlų Rūdos skyrius

Juozas Arcimavičius

Gimė Eržvilke, Jurbarko r., ūkininkų šeimoje. Ištremtas 1948 05 22 kartu su tėvais į Sibirą. Grįžo į Lietuvą 1960 m. Apsigyveno Vilkijoje, dirbo Vilkijos medžio apdirbimo kombinate. Palaidotas Vilkijos kapinėse.

Nuoširdžiai užjaučiame sūnų ir artimuosius.

LPKTS Vilkijos skyrius

Marijona Arcimavičienė 1919-2003

Gimė Daugužių k., Vilkijos apyl., Kau-nor. 1948 m. su šeima ištremta į Sibirą – Igar-ką. 1954 m. ištekėjo antrą kartą. 1960 m. grįžo į Lietuvą. Gyveno Vilkijoje. Dirbo medžio apdirbimo kombinate.

Palaidota Vilkijos kapinėse.

Užjaučiame sūnų ir artimuosius.

LPKTS Vilkijos skyrius

Jadvyga Žilėnaitė 1922-2003

Gimė Miškiniškės k., Ignalinos r., gausio-je ūkininko šeimoje. Tėvas buvo 1918 m. sa-vanoris, rėmė partizanus. Jis 1944 12 26 su-imitas ir nužudytas. Po to areštavo ir išvežė į Utenos kalėjimą Jadvygą. Po metų palei-do. 1948 05 22 kartu su šeima ištremta į Kras-nojarsko kr. Šitkino r. Smeliankų k. Dirbo Poimos miškų pramonės ūkyje. 1957 m. grį-žo į Lietuvą, apsigyveno Ažukarklinės k., Ig-nalinos r. Dirbo žemės ūkio įmonėse.

Palaidota Švedriškės kapinėse.

Nuoširdžiai užjaučiame dukrą su šeima ir artimuosius.

LPKTS Ignalinos skyrius

